

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 28-1-2018

Chúa nhật 4 Thường niên

Hãy xuất khỏi người này!

LỜI CHÚA: Mc 1, 21-28

Một hôm, Đức Giêsu và các môn đệ đi vào thành Caphácnaum. Ngay ngày sabát, Người vào hội đường giảng dạy. Thiên hạ sửng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư.

Lập tức, trong hội đường của họ, có một người bị thân ô uế nhập, la lên rằng: “Ông Giêsu Nadarét, chuyện chúng tôi can gì đến ông mà ông đến tiêu diệt chúng tôi? Tôi biết ông là ai rồi: ông là Đấng Thánh của Thiên Chúa!” Nhưng Đức Giêsu quát mắng nó: “Câm đi, hãy xuất khỏi người này!” Thân ô uế lay mạnh người ấy, hét lên một tiếng, và xuất khỏi anh ta.

Mọi người đều kinh ngạc đến nỗi họ bàn tán với nhau: “Thế nghĩa là gì? Giáo lý thì mới mẽ, người dạy lại có thẩm quyền. Ông ấy ra lệnh cho cả các thân ô uế và chúng phải tuân lệnh!” Lập tức danh tiếng Người đồn ra mọi nơi, khắp cả vùng lân cận miền Galilê.

SUY NIỆM

Một ông thợ ở Nadarét được mời giảng trong hội đường. Máccô không cho ta biết Đức Giêsu đã giảng gì. Chỉ biết nội dung của lời giảng thì mới mẽ, và cách giảng thì khác hẳn với các kinh sư. Kinh sư thì giải thích Kinh Thánh với thẩm quyền. Còn Đức Giêsu giải thích Kinh Thánh với uy quyền.

(xem tiếp trang 2)

**Phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh
đến thăm Việt Nam**

WHD (18.01.2018) – Ngày thứ Ba, 16 tháng Giêng 2018, Phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh do Đức ông Antoine Camilleri, Thứ trưởng Ngoại giao Tòa thánh làm Trưởng đoàn, đã đến thăm Việt Nam.

Trong thời gian ở thăm Việt Nam từ ngày 16 đến 20 tháng Giêng 2018, Phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa Thánh

sẽ đến thăm Nhà thờ chính toà Phát Diệm, gặp Thứ trưởng thường trực Bộ Ngoại giao Việt Nam Bùi Thanh Sơn và thăm xã giao một vài cơ quan chính phủ, thăm Trung tâm Thánh Mẫu toàn quốc La Vang, Huế và tại Thành phố Hồ Chí Minh, Phái đoàn đến thăm Văn phòng Hội đồng Giám mục Việt Nam và nơi làm việc của vị Đại diện Tòa thánh tại Việt Nam.

Ngày thứ Tư 17-01-2018, Phái đoàn Tòa thánh đã đến thăm Nhà thờ chính toà Phát Diệm và dâng Thánh lễ lúc 16g00. Chia sẻ Lời Chúa trong Thánh lễ đồng tế do Đức giám mục giáo phận Phát Diệm Giuse Nguyễn Năng chủ tế, Đức ông Camilleri mời gọi đặt niềm tin tưởng nơi Chúa để

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Chilê:
Gặp các giám mục Chilê**

“Hãy nói không với thói giáo sĩ trị”

WHD (17.01.2018) – Trong khuôn khổ chuyến tông du lần thứ 22 tại Chilê, vào chiều thứ Ba 16-01, lúc 18g15, Đức Thánh Cha Phanxicô đã gặp gỡ các giám mục Chilê tại Phòng thánh của Nhà thờ chính toà Santiago.

Trong cuộc gặp, Đức Thánh Cha đã nói lời với các giám mục Chilê.

Sau đây là phần trích bài huấn từ của Đức Thánh Cha với các giám mục Chilê:

*

(...) Tôi vui mừng vì cuộc gặp gỡ của chúng ta tiếp ngay sau cuộc gặp những người nam và nữ sống đời thánh hiến, bởi lẽ, một trong những nhiệm vụ chính của chúng ta là gắn gũi với đời sống thánh hiến và các linh mục của mình. Nếu người mục tử lạc đường, thì đoàn chiên sẽ lạc lối và làm mỗi ngọn cho bất cứ con sói nào đang bám theo. Tình phụ tử

của giám mục với linh mục đoàn của mình! Sống tinh thần người cha, chứ không phải lệ thói phụ quyền, càng không phải chủ nghĩa độc đoán, chính là một hồng ân anh em phải ước mong nhận lãnh. Anh em hãy gần gũi các linh mục của mình, như Thánh Giuse, với tình phụ tử để giúp các linh mục thăng tiến và phát triển những đặc sủng mà Chúa Thánh Thần muốn đổ tràn trên các linh mục đoàn của anh em. (...)

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Ngài chẳng phải dựa vào sách vở, vào truyền thống có sẵn.

Một cách mới mẻ và đầy uy quyền, Đức Giêsu loan báo Triều đại Thiên Chúa đã đến, triều đại của Xatan phải bị đẩy lui. Quả vậy, sự hiện diện của Ngài trong hội đường ngày hôm ấy đã khiến cho thần ô uế phải chường mặt ra và khiếp sợ. Đức Giêsu ra lệnh: *“Hãy câm đi và xuất khỏi người này”*. Thần ô uế chẳng muốn từ bỏ căn nhà nó đã ở. Nó chỉ ra sau khi đã vật vã người ấy và thét lên. Đức Giêsu đã chiến thắng và giải phóng ta khỏi nô lệ. Ngài khai mở Nước Thiên Chúa trên mặt đất. Nhưng cuộc chiến với Xatan còn kéo dài đến tận thế. Chúng ta phải cộng tác để Nước Chúa mau thành tựu.

Quý thường được vẽ như một con vật xấu xí đáng sợ. Nếu thế thì ta rất dễ nhận ra nó, và nó cũng khó lòng cám dỗ được ta. Trong thực tế, quý mang dáng dấp xinh đẹp và hấp dẫn. Nó tấn công ta bằng những thủ đoạn tinh tế, ngọt ngào. Nó nắm rõ điểm yếu nhất của từng cá nhân, tập thể. Xưa nay, người bị quý nhập thực sự chắc không nhiều. Nhưng hẳn nhiều người bị quý lèo lái mà không biết. Kitô giáo không bịa ra quý để hù dọa tín đồ. Quý là những mãnh lực xấu xa, cố kéo ta xa Chúa. Chúng chống lại Thiên Chúa và hạnh phúc đích thực của con người. Quý phỉnh phờ con người bằng thứ hạnh phúc giả tạo. “Nếu ông sắp mình thờ lạy tôi, tôi sẽ cho tất cả”. Làm gì có hạnh phúc vững bền khi ta quay lưng với Thiên Chúa!

Chúng ta tự hào mình không bị quý ám. Nhưng thế giới hôm nay vẫn bị ám ảnh bởi nhiều thứ khác: tham vọng và dục vọng, sợ hãi và oán thù, ích kỷ và hưởng thụ... Có những điều vốn không xấu cũng trở thành ngẫu tượng: tiền bạc, tiện nghi, thời trang, công việc làm ăn, phim ảnh... Cái ám nào cũng làm ta bớt tự do, bớt là mình. Cái ám từ ngoài vào, ở lại trong ta và không chịu ra. Cái ám khi trở thành tuyệt đối thì làm ta trở nên ô uế. Nó bắt ta phải nghĩ, phải sống như theo một lập trình. Ta không thể làm khác, không thắng được bản

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Chilê: Gặp các giám mục Chilê

Một trong những vấn đề ngày nay đang gặp phải, là cảm thấy mờ mịt, thấy mình chẳng thuộc về ai. Cảm xúc “hậu hiện đại” này xâm nhập chúng ta và hàng giáo sĩ của chúng ta. Chúng ta bắt đầu nghĩ rằng mình chẳng thuộc về ai; chúng ta quên mình là thành phần của dân thánh thiện và trung thành của Thiên Chúa, và quên rằng Giáo hội không phải là, cũng không bao giờ sẽ là hàng ưu tuyển gồm nam nữ tu sĩ, linh mục, và giám mục. Không ý thức mình là một đoàn dân, chúng ta sẽ không duy trì nổi cuộc sống, ơn gọi và sứ vụ của mình. Quên điều này – như tôi đã từng nói với Ủy ban Tòa Thánh về châu Mỹ Latinh – “sẽ chuốc nhiều nguy cơ và làm méo mó kinh nghiệm của chúng ta, cá nhân cũng như cộng đoàn, về việc thực thi sứ vụ Hội Thánh ủy thác cho chúng ta”. Thiếu ý thức mình thuộc về dân Thiên Chúa như những người tôi tớ, không phải các ông chủ, có thể đưa chúng ta đến một trong những cám dỗ gây thiệt hại nhất cho tinh thần hăng say truyền giáo mà chúng ta được kêu gọi cổ vũ: thói giáo sĩ trị sẽ như một bức biếm họa về ơn gọi chúng ta đã lãnh nhận.

Việc không nhận ra sứ vụ thuộc về toàn thể Giáo hội, chứ không thuộc về cá nhân linh mục hay giám mục, làm giới hạn những chân trời, thậm chí làm cho nhem nhọc, ngăn cản tất cả những sáng kiến Thần Khí có thể khơi dậy giữa chúng ta. Chúng ta hãy biết rõ điều này. Giáo dân không phải là những người chạy việc cho chúng ta, hoặc nhân viên của chúng ta. Họ không làm con vẹt nhắc lại mọi điều chúng ta nói.

“Thói giáo sĩ trị không mang lại động lực cho những đóng góp và đề nghị phong phú, rồi dần dần làm tắt ngúm ngọn lửa tiên tri mà toàn thể Giáo hội được kêu gọi làm chứng. Thói giáo sĩ trị quên mất rằng tính chất bí tích hữu hình của Giáo hội thuộc về tất cả dân Thiên Chúa (x. Hiến chế *Lumen Gentium*, 9-14), chứ không phải vài người được chọn và được soi sáng cách riêng”.

Xin anh em phòng ngừa cám dỗ này, nhất là tại các chủng viện, trong suốt quá trình huấn luyện. Các chủng viện phải nhấn mạnh với các chủng sinh rằng những linh mục tương lai phải có khả năng phục vụ dân thánh thiện

và trung thành của Thiên Chúa, biết nhận ra sự đa dạng của các nền văn hóa và không để mình sa chước cám dỗ của bất kỳ hình thức giáo sĩ trị nào. Linh mục là thừa tác viên của Chúa Giêsu Kitô: Chúa Giêsu là nhân vật chính, Đấng tự mình hiện diện nơi toàn thể dân Thiên Chúa. Các linh mục tương lai phải được huấn luyện với nhãn quan hướng đến tương lai, vì họ sẽ thực thi sứ vụ của mình trong một thế giới thế tục hóa. Do đó, chúng ta, những mục tử, phải suy xét làm thế nào chuẩn bị cho họ tốt nhất để thực thi sứ vụ trong những hoàn cảnh cụ thể, chứ không phải trong “thế giới và tình huống lý tưởng” của chúng ta. Họ phải thực thi sứ vụ trong sự hiệp nhất huynh đệ với toàn thể Dân Chúa. Cùng sát cánh, nâng đỡ và khích lệ người giáo dân trong bầu khí phân định và tính hiệp đoàn, hai đặc trưng chủ yếu của người linh mục tương lai. Hãy nói không với thói giáo sĩ trị và với những thế giới lý tưởng chỉ có trong suy nghĩ của chúng ta, chẳng chạm được vào đời sống của ai cả. (...)

Phái đoàn Bộ Ngoại giao Toà thánh...

vượt qua mọi thử thách trong cuộc sống. Nhắc lại Lời Chúa: “Điều không thể đối với con người thì hoàn toàn có thể đối với Thiên Chúa”, Đức ông nhấn mạnh nội dung của sứ điệp Lời Chúa trong Thánh lễ là mỗi người hãy mở lòng ra với Thiên Chúa và với anh chị em đồng loại.

Thông tin từ trang web của Ban Tôn giáo Chính phủ cho biết, sáng ngày 18-01-2018, tại trụ sở Ban Tôn giáo Chính phủ, ông Vũ Chiến Thắng, Trưởng ban Ban Tôn giáo Chính phủ đã tiếp đoàn Bộ Ngoại giao Toà thánh Vatican. Tham gia buổi tiếp còn có ông Dương Ngọc Tấn, Phó Trưởng ban Ban Tôn giáo Chính phủ, lãnh đạo Văn phòng Ban, Vụ Hợp tác quốc tế, Vụ Công giáo.

Khuya thứ Bảy 20-01-2018, Phái đoàn Bộ Ngoại giao Toà thánh sẽ trở về lại Roma.

Ngoài Đức ông Antoine Camilleri Trưởng đoàn, Phái đoàn Bộ Ngoại giao Toà thánh gồm có Đức ông Francesco Cao Minh Dung, Tham tán Phủ Quốc vụ khanh Toà thánh và Đức ông Yovko Genov Pishtiyski, Tham tán Xử lý Thường vụ Toà Sứ thần Toà thánh tại Singapore. ■

Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Pêru - Gặp các Giám mục Pêru:

“Thánh Turibiô, tấm gương của người mục tử
châu Mỹ Latinh”

WHĐ (23.01.2018) – Bước sang ngày cuối cùng, 21-01, trong chuyến tông du Chilê và Pêru, vào buổi sáng, lúc 10g30, Đức Thánh Cha Phanxicô đã gặp gỡ các giám mục Pêru tại Tòa Tổng giám mục Lima.

Trước đó, lúc 9g15, ngài đã có buổi cầu nguyện với các tu sĩ chiêm niệm tại Đền thánh Señor de los Milagros, tiếp theo, lúc 10g30, ngài cầu nguyện tại nơi đặt thánh tích các thánh Pêru trong nhà thờ Chính tòa Lima.

Tại cuộc gặp, Đức Thánh Cha chia sẻ với các giám mục Pêru những suy tư về Thánh Turibiô Mogrovejo, Tổng giám mục giáo phận Pêru và là bốn mạng của hàng giám mục châu Mỹ Latinh, tấm gương về một mục tử hết lòng vì đoàn chiên, chuyên chăm “xây dựng sự hiệp nhất của Hội thánh” và không ngừng suy tư, sáng tạo những phương cách truyền giáo mang lại hiệu quả cao nhất.

Sau đây là phần trích bài huấn từ của Đức Thánh Cha với các giám mục Pêru:

*

(...) Đề tài chuyến tông du này là hiệp nhất và hy vọng. Đề tài này là cả một chương trình tuy đầy thách đố nhưng lại thôi thúc chúng ta, khiến chúng ta nhớ đến những thành tựu đầy quả cảm của Thánh Turibiô Mogrovejo, Tổng giám mục của giáo phận này và là bốn mạng của hàng giám mục châu Mỹ Latinh, tấm gương “xây dựng sự hiệp nhất của Hội thánh”, như Thánh Gioan Phaolô II, vị tiền nhiệm của tôi, đã nói về ngài trong chuyến tông du đầu tiên của ngài đến đất nước này.

Đặc biệt, vị thánh giám mục này vẫn được mô tả là một “Mô-sê mới”. Như anh em biết, tại Vatican có bức họa Thánh Turibiô bằng qua một con sông

lớn, nước rẽ ra trước mặt ngài như trong biến cố Biển Đỏ, nhờ đó ngài sang được bờ bên kia, nơi có đông đảo sắc dân bản địa đang đợi ngài. Đằng sau Thánh Turibiô là cả một đoàn người đông đảo, tượng trưng cho đoàn dân trung tín bước theo vị mục tử thực thi sứ mạng Phúc âm hóa. Hình ảnh này có thể dùng làm điểm tựa cho

suy tư tôi muốn chia sẻ với anh em. Thánh Turibiô, một con người muốn tới được bờ bên kia.

Chúng ta gặp ngài từ lúc ngài nhận bài sai đến những vùng đất này với sứ mạng làm một người cha và vị mục tử. Ngài rời bỏ sự an toàn của khung cảnh cuộc sống quen thuộc để bước vào một thế giới hoàn toàn mới mẻ, chưa từng biết đến và đầy thử thách. Ngài lên đường đến vùng đất hứa dưới sự hướng dẫn của đức Tin “một bảo đảm cho những niềm hy vọng” (Dt 11, 1). Đức Tin và sự tín thác vào Chúa đã thôi thúc ngài, khi ấy và suốt quãng đời còn lại, để sang tới bờ bên kia, nơi chính Chúa đang đợi ngài giữa cả một đoàn người đông đảo.

1. Thánh nhân muốn sang bờ bên kia để tìm người xa lạ và kẻ lạc lối. Như vậy, ngài phải bỏ lại đằng sau cuộc sống tiện nghi ở tòa giám mục và ngược xuôi khắp lãnh thổ được trao phó cho mình trong những chuyến đi thăm mục vụ; ngài cố gắng đến thăm và ở lại bất cứ nơi nào đang cần đến ngài! Ngài đi ra gặp gỡ mọi người men theo những con đường, theo lời kể của cha bí thư, dè dặt hơn người. Turibiô phải đương đầu với khí hậu thất thường và địa hình đủ loại, “trong 21 năm làm giám mục, thì 18 năm sống bên ngoài thành phố, ba lần rảo khắp giáo phận”. Ngài biết đây là cách duy nhất để làm một chủ chăn: sống gần gũi đoàn chiên của mình, ban các bí tích, và không ngừng khuyến khích các linh mục của mình cũng làm như vậy. Ngài không chỉ dùng lời nói, mà còn qua chứng từ, bằng cách đi đầu trong công cuộc Phúc âm hóa. Ngày nay chúng ta có thể gọi ngài là giám mục “đường phố”. Một giám mục mang đôi giày cũ sần vì cuộc bộ, đi chuyển không ngừng, bước ra ngoài để “rao

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

năng và thói quen. Ta thấy mình bất lực, nên cần Đấng Thánh của Thiên Chúa. “Hãy xuất ra khỏi người này”: Hôm nay Chúa muốn nói với tà thần ở trong tôi như vậy. Tôi cầu xin Ngài trục xuất khỏi tôi điều gì? “Hãy xuất ra khỏi thế giới này”: Nhờ ơn Chúa, tôi cũng phải ra lệnh cho ma quỷ như vậy.

CẦU NGUYỆN

Lạy Cha,
thế giới hôm nay cũng như hôm qua vẫn có những người bơ vơ lạc hướng vì không tìm được một người để tin; vẫn có những người đã chết từ lâu mà vẫn tưởng mình đang sống; vẫn có những người bị ám ảnh bởi thần ô ử, ô ử của bạc tiền, của tình dục, của tiếng tăm; vẫn có những người mang đủ thứ bệnh hoạn, bệnh hoạn trong lối nhìn, lối nghĩ, lối sống; vẫn có những người bị sống bên lề xã hội, dù không phải là người phong...

Xin Cha cho chúng con nhìn thấy họ và biết chạnh lòng thương như Con Cha.

Nhưng trước hết, xin cho chúng con nhìn thấy chính bản thân chúng con. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

giảng Tin Mừng cho mọi người: ở mọi nơi, trong mọi dịp, không chút chần chừ, miễn cưỡng và sợ hãi. Niềm vui Tin Mừng thì dành cho mọi người: không thể gạt ai ra ngoài”. Thánh Turibiô thấu hiểu điều đó biết bao! Không chút sợ hãi và chần chừ, ngài để mình chìm vào lục địa của chúng ta để loan báo Tin Mừng.

2. Ngài muốn sang tới bờ bên kia không chỉ về mặt địa lý mà còn về phương diện văn hóa. Vì thế, ngài làm nhiều cách để Phúc âm hóa bằng ngôn ngữ của người bản địa. Với Công nghị Lima lần thứ ba, ngài soạn sách dạy giáo lý và dịch sang tiếng Quechua và Aymara. Ngài khuyến khích hàng giáo sĩ học ngôn ngữ của đoàn chiên mình coi sóc để ban các bí tích cho họ cách nào họ hiểu được. Tuy thường thăm viếng và sống với đoàn chiên,

(xem tiếp trang 4)

Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Pêru - Gặp các Giám mục Pêru

nhưng ngài thấy thế vẫn chưa đủ, vì mới chỉ hiện diện bằng thể xác, mà còn phải học ngôn ngữ của mọi người, vì chỉ bằng cách này, họ mới hiểu Tin Mừng và để Tin Mừng chạm vào cõi lòng họ. Đường hướng này cần thiết cho chúng ta biết bao, những mục tử của thế kỷ hai mươi mốt! Bởi vì chúng ta đang phải học những ngôn ngữ hoàn toàn mới, chẳng hạn, ngôn ngữ kỹ thuật số của thời đại chúng ta. Học để biết ngôn ngữ hiện nay của giới trẻ, của các gia đình, của con cái chúng ta... Như Thánh Turibiô, không những phải hiểu rõ, hiện diện và chiếm lĩnh không gian, mà còn phải có khả năng xây dựng phương pháp tiếp cận cuộc sống con người, để đức Tin có thể bén rễ và mang lại ý nghĩa cho cuộc sống của họ. Để làm điều đó, chúng ta phải nói được ngôn ngữ của họ. Chúng ta phải đến được những nơi có những câu chuyện và những loại hình mới đang sinh sôi nảy nở, để mang lời Chúa Giêsu đến tận trái tim các thành phố và người dân chúng ta. Việc Phúc âm hóa nền văn hóa đòi hỏi chúng ta phải bước vào tận thâm sâu của nền văn hóa đó, khai sáng nó tận bên trong bằng Tin Mừng.

3. Thánh Turibiô muốn sang tới bờ bên kia của đức ái. Đối với vị thánh bốn mạng của chúng ta, không thể Phúc âm hóa mà không có đức ái. Ngài hiểu rằng hình thức cao nhất của Phúc âm hóa là cuộc sống chúng ta phải noi theo gương Chúa Giêsu tự hiến mình vì yêu thương mọi người nam nữ. Bằng cách này sẽ nhận ra được con cái Thiên Chúa và con cái sự dữ: tất cả những ai không thực hành sự công chính đều không xuất phát từ Thiên Chúa, và những ai không yêu thương anh em, chị em mình, thì cũng vậy (x. 1 Ga 3, 10). Trong những chuyến thăm viếng mục vụ, ngài thấy những lạm dụng và hà khắc mà người bản địa phải gánh chịu, nên vào năm 1585, ngài đã không chùn tay ra vạ tuyệt thông cho viên Corregidor (quan Án sát) ở Catajambo, tự đặt mình vào thế chống lại toàn bộ hệ thống tham quan nhúng lặn và cả một mạng lưới lạm quyền, chính vì thế “ngài lãnh đủ sự thù hằn của nhiều người”, trong đó có viên Phó vương. Chúng ta thấy, người mục tử là thế đó, là người hiểu rằng không bao giờ điều tốt đẹp phần hồn lại tách khỏi điều tốt đẹp

phần xác, hơn nữa, khi danh dự và phẩm giá con người bị đe dọa. Tinh thần ngôn sứ của vị giám mục là: không sợ tố cáo những lạm dụng và sự hà khắc đối với dân mình. Qua đó, Thánh Turibiô lưu ý toàn thể xã hội và từng cộng đồng rằng đức ái bao giờ cũng đi đôi với công bình. Đồng thời không thể thật sự Phúc âm hóa nếu không vạch trần và lên án mọi tội lỗi chống lại sự sống của anh chị em mình, nhất là những người dễ bị tổn thương nhất.

4. Thánh Turibiô muốn sang tới bờ bên kia trong việc đào tạo hàng linh mục của mình. Ngài thành lập chủng viện đầu tiên theo tinh thần hậu công đồng Tridentinô tại phần đất này của thế giới, nhờ đó đã khuyến khích việc đào tạo hàng giáo sĩ bản xứ. Ngài nhận thấy việc đi thăm khắp nơi và nói cùng một ngôn ngữ thì không đủ: Giáo hội cần gây dựng các mục tử người địa phương của mình và từ đó trở thành người mẹ sinh nhiều con cái. Để đạt mục tiêu này, ngài bảo vệ việc truyền chức linh mục cho các mestizos (thổ dân lai da trắng) – một vấn đề gây tranh cãi hồi đó – và tìm cách cho mọi người thấy rằng: nếu hàng giáo sĩ cần phải trở vượt trong bất cứ lĩnh vực nào, thì vì sống thánh thiện chứ không phải do nguồn gốc chủng tộc. Việc đào tạo này không giới hạn trong việc học hành ở chủng viện, mà còn được tiếp tục qua những cuộc thăm viếng mục vụ không ngừng của ngài. Tại những nơi đến thăm, ngài có thể thấy tận mắt “tình trạng các linh mục của mình” và nói cho họ biết những lưu ý của mình. Người ta thuật lại câu chuyện vào đêm Vọng Giáng sinh, người chị gái tặng ngài một chiếc áo mặc trong các dịp lễ. Ngay hôm đó, ngài đi thăm một linh mục, và thấy hoàn cảnh sống của vị linh mục này, ngài đã lấy chiếc áo vừa được tặng đem biểu vị linh mục. Từng làm cha sở, nên ngài hiểu các linh mục của mình. Vị mục tử cố gắng đi thăm các linh mục, đồng hành, khích lệ và góp ý với các ngài. Ngài nhắc các linh mục nhớ mình là mục tử chứ không phải người trông coi cửa hàng, vì vậy phải chăm sóc và bảo vệ đoàn chiên indios như con mình. Ngài không ngồi bàn giấy mà thực hiện điều đó, nên biết rõ đoàn chiên của mình và đoàn chiên nhận ra tiếng ngài, đó là tiếng của người mục tử nhân lành.

5. Ngài muốn sang tới bờ bên kia của sự hiệp nhất. Với một cách thức đáng khâm phục và mang tính tiên tri, ngài thực hiện việc mở ra các khả năng cho những thành phần khác nhau

trong cộng đoàn dân Chúa được hiệp thông với nhau và tham gia vào việc chung. Thánh Gioan Phaolô II đề cập đến việc này khi nói chuyện với các giám mục Pêru; ngài lưu ý: “Công nghị Lima lần thứ ba chính là kết quả của nỗ lực đó, được thánh Turibiô hướng dẫn, khích lệ và chỉ đạo; công nghị mang lại hoa trái dồi dào là sự hiệp nhất trong đức Tin, những chuẩn mực mục vụ và tổ chức, và quan điểm thiết thực về việc hội nhập châu Mỹ Latinh như từng mong ước”. Chúng ta biết rất rõ sự hiệp nhất và đồng thuận này đạt được từ một bối cảnh căng thẳng với những xung đột gay gắt. Chúng ta không thể phủ nhận những căng thẳng và khác biệt; cuộc sống không thể không có sự xung khắc. Tuy nhiên chúng đòi hỏi chúng ta, là con người và là Kitô hữu, phải đương đầu và đối phó với chúng. Nhưng để đối phó với chúng trong tinh thần hiệp nhất, trung thực và đối thoại chân thành, mặt đối mặt, thì phải lưu ý đừng rơi vào cám dỗ lãng quên quá khứ, hoặc cứ bị giam cầm trong quá khứ, thiếu tầm nhìn để xem xét những con đường dẫn đến hiệp nhất và hòa bình. Công nghị đó là nguồn mang lại sự khích lệ trong cuộc hành trình của Hội đồng Giám mục chúng ta, để biết rằng sự hiệp nhất luôn chiếm ưu thế so với xung đột. Anh em hãy lưu tâm xây dựng sự hiệp nhất. Đừng giam mình mãi trong những chia rẽ phát sinh bề phái và ngăn cản ơn gọi của chúng ta là trở nên bí tích hiệp thông. Anh em hãy nhớ: sức thu hút của Giáo hội tiên khởi là nhờ các tín hữu yêu thương nhau. Đó chính là – hiện tại và mai sau vẫn là – cách tốt nhất để Phúc âm hóa.

6. Đã đến lúc Thánh Turibiô tới bến bờ cuối cùng, tới miền đất ngài đã ném trước tại mỗi bờ bến ngài để lại sau lưng. Nhưng lần này, ngài không một mình rời bến. Như trong bức họa tôi đã nhắc đến trên đây, ngài đi gặp các thánh được cả một đoàn người đông đảo vây quanh. Ngài là vị mục tử chất vào “túi xách của mình” các tên tuổi và những gương mặt. Họ là giấy thông hành đưa ngài về trời. Tôi không muốn bỏ qua giai điệu cuối cùng này, giây phút vị mục tử trao linh hồn mình cho Thiên Chúa. Ngài đã thực hiện điều đó giữa dân mình, rồi một thổ dân tấu lên khúc sáo chirimía giúp linh hồn ngài được thư thái bình an. Thưa anh em, mong sao lúc chúng ta bước vào cuộc hành trình cuối cùng này, chúng ta cũng được như vậy. Chúng ta hãy xin Chúa ban cho chúng ta được hồng phúc ấy. (...) ■